

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Contumacia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Æoli pila
quid.*

Non imperite igitur, qui Æoli pilas cavant, solent illis in convexo Draconem superinducere, ex cuius ore circa medium sito spiritalis illa fistula promineat, quæ ventum proflet. Sunt vero pilæ huiusmodi æreæ, cavæque, in quas per angustissimum punctum humore instillato, ubi ad ignem admotæ conalescere cœperint & effervesce, spiritum vehementem admodum efflant: humor siquidem caloris vi rarefactus, magnam aeris copiam generat, cuius cum minime capax sit ea concavitas, vehementi eo impetu cogitur erumpere, cui si tantillum argenti vivi infundatur, ex discordia, quam materia hæc habet cum calore, inquietata magis aqua vehementius exorabitur.

SUCCESSUS VOTI. CAP. XV.

*Sanguis Basilisci in
quanto
pretio
olim.*

Tantam vero affinitatis cum Diis existimationem Basiliscus assecutus est, ut ausi olim sint mortales, sanguinem ejus difficillime conquistum curiosus aservare, Saturni eum sanguinem appellantes: quem si penes se haberent, existimabant & successus petitionum à Potestatibus, & à Diis etiam precum, morborum remedia, beneficiorumque munera largius impetrari. Astrologi quoque Basilisco tantum tribuunt, ut stellam in corde Leonis sitam Basiliscum appellent, quam Chaldaei rerum cœlestium reginam & dominam existimarunt, quod in Arati commentariis tradit Theon, ubi de Leone agitur: neque dissimulat Nicephorus in Astrolabii structura. Quamquam in universon esse Anguibus vim magicam ad gratiam sibi comparandam, Magi tradidere, quibus persuasum est primum uniuscujusque Draconis spondylum, mulcere aditus Potestatum, Principumque gratiam conciliare.

SACERDOTIUM SACROSANCTUM. CAP. XVI.

Qui vero Serpens sacerdotum insigne oblongo obvolutus pileo gestabatur, monumento erat, ut si quis contra Reges (penes enim sacerdotes Ægyptiorum erat imperium) auderet insultare, sciret se in venenatos morsus incursum.

ORIS VIS. CAP. XVII.

*Enil. lib. 2.
Lib. 1. de na-
tur. anim.*

Hac autem de causa oris vim describere si voluissent, colubri signum protulissent: nam coluber nullis aliis corporis partibus validior, quam ore ipso. Celebratum est illud ad horrorem incutiendum, *δὴ γυα ἀσπίδος*, cum virulentum & immedicabile vulnus aliquod intelligi volumus. Aspidum ictui vel nullum, vel rarum admodum remedium inveniri, tradit Ælianus: compertumque est plerumque ictu laesos huiusmodi, vix horis quatuor superuisse. Et Moses cantico, venenum Aspidum ait insanabile. Eustathius, eam morsu lethiferum somnum superinducere: Plinius ea percussos torpore & somno necari tradit, eaque de causa fomniculosa dicitur à Sisenna. Color aspidis plurimum niger, quibusdam & cineritius, quandoque etiam pellis Aspidis fulva deprehensa est, quam ego in agro Bellunensi vidisse olim reminiscor.

FUROR IMPLACABILIS. CAP. XVIII.

Inplacabilem furem Divinæ literæ per Serpentem voluminibus implicatum, & qui *linguis micæ ore trifurcæ* (ita enim describitur irritatus) expressere, Psal. 58. legas: *Furor eorum Serpentini furoris instar, & sicut Aspis*, & quæ sequuntur. Incomparabilis porro est in Angue furor, qui simulac se læsum sensit, ita velana furit, ut numquam abssit, donec venenum intulerit, aut præ rabie exanimetur, ut ait Euthymius. Et quoniam feritate, ut dictum, reliquas colubras Aspides antecedunt,posito genere, ad istius accedit speciem, quæ maxime fit intractabilis.

CONTUMACIA. CAP. XIX.

*Serpentium
vera excan-
tatio.*

Inde aliud desumitur hieroglyphicum: sunt enim qui contumacem hominem, nulli quippe legum imperio, vel magistratum edicto, potentiorumve iussis parere destinatum, per Aspidem aurem obturantem, apte significari tradant: ea siquidem ubi se excantationibus accersiri senserit, statim una in terram aure defossa, alteram cauda obturat, ne carminum vocem exaudiat: atque in Magorum conatum eludit. Veram autem esse Serpentium excantationem, manifestissime constat.

Psalm

Psalmo 58. ubi David ita canit: Furor eorum par est Anguium furori, sicut Aspidis surda, & obturantis aures suas, qua vocem rite quantumlibet excantantium non exaudiat.

DE VIPERA.

UXOR INIMICA MARITO. CAP. XX.

A Dhæc Vipera suo quodam ingenio prædita, extra ordinem sua habet hieroglyphica, quorum illud præcipuum, quod mulierem, quæ virum oderit suum, cui mortem etiam intenet, neque nisi coitus tantum gratia blandiatur, per pictam Viperam Sacerdotes illi intelligebant: ea siquidem, ut apud Horum est, cum mari copulatur, caput ejus ori insertat suo, atque in concubitus confictu nimia voluptatis vi superata, capite maris mordicus amputato, maritum extinguit. Id cum Plinius, Nicander, Galenus, tum plerique alii auctores gravissimi tradunt, miror Albertum unum è nostris, conatum eos redarguere, qui dicant Viperam in coitu mariti caput amputare. Sed missa faciam quæ Galenus & alii scripsere in hanc sententiam, Nicandri verò carmina tam pulchra minime prætermittenda fuerint:

Vipera generantia.

Plin lib. 10. cap. 62.

Μη σὺ γ' εὖ τερόδοισι τῶχοις, ὅτι δῆγμα πεφυγὼς
Περικλὸς ἐχίς ἦνσι τῶπῃ ψολάσει ἐχίδνης,
Ἦνικα θορυμῶν ἐχί. Ἰολερω κωδόντι
Θορῆς ἀμυξ ἐμφύσει κέρην ἀπικόνον ὀμείων,
Οἱ ἦ πατρὸς λῶσεν μετρίαιον αὐτίκα τῶλοι,

Τεινὸ μῆροι ἐχίνες δῆν ἄσπ. μητρὸς ἀρεμῆν,
Γαστὴρ ἀναβρώσων τις ἀμῆ πορῆς ἐξέπεινοντο,
Οἷη γδ βαρὺτῆ ὑποκύματα ποῖος κατ' ὕλην
Ἐπὶ τόκοι ὕφιος λεπτέρην Ἰάλπασσι γῆρ' Ἰλην.

Quæ sic Latine traduci possint:

Dii meliora velint, ne tunc incautus aperitis
In triviis, cum forte acres mas luridus atra
Conjugis evasit dentes, & fulminis ictum,

Complexu in dulci abscondit: mox damna parentis
Extinctifera progenies ulciscitur, aluo
Materna abrosa, & catuli sine matre oriuntur:

C Vipera occurras generi, namq; illa in apertas
Excipiens semen fauces, caput inde mariti

Sola etenim hæc animat fatum, reliqua ova colubra
Per sylvam excluduntq; foventq; in cortice prolem.

Neque me præterit, esse qui alia quædam Serpentium genera animal parere tradant, qua super historia multum diuque annis proximè elapsis decertatum est inter literatos viros, si hæc adhuc sub iudice deslituta, cum etiam fuerint ætate nostra, qui has quas putamus Viperas, utriusque sexus electas, vivariis includere easque aliorum instar animalium conjugii, concipere, parere, educareque fetus suos experimento compererint, nullo parentum desiderio, Quod si quis in hoc negotio plura deponat, ab editis jam eorum libris desumendum fuerit. Sane alia etiam est Vipera generatio: siquidem Aristoteles, ut apud interpretem Theocriti legitur, lacertam exsiccatam ait in Viperam mutari.

FILII CONSPIRANTES IN MATREM. CAP. XXI.

UT vero reliqua prosequamur, filios adversus matrem conspirantes, Aegyptii Sacerdotes per eundem Viperæ hieroglyphicum notabant. Quod si quis hominum tantum sceleris admittisset, articulatum eum acutis calamis castrum, jubebant vivum super spinarum cervos comburi: merito maximum omnium scelus indicantes, ei mortem inferre, a quo vitam quis accepisset. Hac vero de causa dicunt Viperas in parricidæ culeum includi solitas: nam Simia, quam Juvenalis innoxiam appellavit, filios, ut in Cynocephalo diximus, suos necare ipsa solet. Canis verò & Gallus non alia de causa creditur cum his idem subire supplicium, nisi quia & ipsi impie facere videntur, quod & forores & matres ipsas saliant. Sed quod ad parricidium attinet, non id tantum animantium genus eo scelere contaminatur, verum etiam phalangia, ut & Polypos & fluviales Equos taceam, eadem prorsus impietate notata sunt. hæc enim fetu numerofo, quippe supra triginta interdum, edita, matrem, quam primum orta fuerint interimunt, nonnumquam & patrem, eo Viperis immaniora, quo illa nascendi necessitate, hæc jam nata, nulla cogente causa, nullo invitante commodo, sponte se par-

Parricide supplicium.